

Iega surrid ja ennemini waeiva kauatacid, kui et Ümisteegiat ärra salgasid. Seal ma rahwas amistas ja armistas neid üllewägga ja nimmetas neid „söbra=rahvaks”, agga teine nimmi, miska neid ka hüti, olli: „willa=kangrud”, ja se pandi neile sellepärrast, et naad ammeti polest eunamiste kangrud ollid. Agga Roma kujad karjatsed, kes ei tahtnud karjas suremat wagga-dust fällida, kui neil ennestel olli, need taplesid nende vastu otsekui kujategijate vastu, ähivardassid lange ühiklemisega ja nimmetatid neid soimades: „Pulgari=rahvaks” võldest, et nende öppetus töösnud Bulgaria=maalt, mis Türgi=ma jaanist on.

Waene söbra=rahwas, selle söbra=seltid pea ümberkaudu Saksa=maast sadik wenjisid, naad piddid palju waeiva ja kiusamisse=hädda kannataja; agga selle jures sündis ka mennyi luggu, mis Roma=uusulisi ja paavsti, sedda ka pühaks iissaks nimmetatakse, pahhandas. Nõnda loeme, et Italia=maal Ferrara linnas elas üks nisuugune willakangur ja surri senna. Kuna pärrast sedda töösi kenne, et temma hana surest haiged leidnud terwist ja et muud nimeteud veel sündinud. Roma paavst andis kohhe käsk, temma nimme „pühhaade” kirja panna ja täht-

ramatus temmale päwa seada, missal rahwas tedda peaks passuma ja mele tulleetama. Juba olli ašsi kerra peal, kui välja tuli, et mees olnud wöra ušu piddaja „söbra=rahiva” seltsist. Müür olli wibba juur ja paavst andis mit käsku: waeive mehhe surnu luud välja laevata mullaast ja ärra pölletada, mis nende arivates temmale ollesk enne surma piddand tehtama.

Se olli ümmitatud seltside luggu, kui Jummal 1170=mal aastal mehhe ärratas, kes neile piddi pärrast koitu suremat walgust ja selget töe öppetust andma. Se mees olli Peter Waldis, quis ja rikkas kaupmees Lioni linnas. Nagu teised ei samud temmagi kirikus ewangeliumi fööna mitte muudu kuiida, kui laddina kele, mis ta ei mõistnud. Sellepärrast töüs ta siidamess hinnu, seddasamima öppetust ka omma kele lugageda sada, ja ta läks kahhe targema preestri jure, kes temmal tutvad ollid, ja pallus neid, et temmale ewangeliumi tunnistusse, mis pühhapäivil kirikus loeti, nende omma ma kele ümber pauneksid. Gi se olmid sel ajal kerge tö, agga Peter Waldis olli sündas mees ja wöris waeiva heaste tassida; ta sai siis pea kätte, mis ta sovis. Kuid apani ta immeksi, mis ta nüüd lugges; need ollid temmal fallid ja armsad sön-